

El viatge d'Unai: la natura més salvatge a través de la mirada d'un nen de Banyoles

S'estrena la pel·lícula que mostra l'experiència de tota la família de Canela al llarg de 100.000 quilòmetres per tot el món a la recerca d'animals emblemàtics i amenaçats

REDACCIÓ

El documental "El viatge de l'Unai", dirigit pel fotògraf Andoni Canela, s'ha estrenat aquest dimecres al cinema Phenomena de Barcelona, mostrant al públic l'experiència de tota la família de Canela, al llarg de 100.000 quilòmetres per tot el món a la recerca d'animals emblemàtics i amenaçats.

Tota la família, resident a Banyoles, va recórrer durant quinze mesos, en un "viatge d'aventura i descobriment de la naturalesa", tots els continents i ara mostren la seva experiència, en una pel·lícula, dirigida pel pare, amb guió de la mare, periodista i escriptora de literatura infantil, i del propi Unai, que ara té dotze anys, i Julio Mazarico.

Aquesta cinta és la peça central del projecte global de Canela "Looking for the Wild" (Buscant allò salvatge), amb el qual, acompanyat de la seva dona Meritxell i els seus fills Unai i Amaia, retrata una sèrie d'animals amenaçats que "mantenen una convivència tensa amb l'ésser humà i cridar l'atenció sobre la necessitat de protegir-los".

L'objectiu social del projecte és "mostrar la convivència tensa que hi ha entre la fauna i l'ésser humà, i té la finalitat de cridar l'atenció sobre la importància de la conservació de la naturalesa".

Unai Canela assegura que una de les lliçons que ha après en aquest llarg viatge és que: "No importa les vegades que no trobis exactament el que busques, perquè trobaràs altres coses iguals o, a vegades, fins i tot millors", mentre el seu pare fa una crida a la "importància de la conservació de la naturalesa".

Segons el seu parer, si hi ha un animal "que reflecteix a la perfecció aquesta relació tensa, és el llop".

Precisament, per a l'Unai el millor d'aquest viatge de més de 100.000 quilòmetres (63.000 per l'aire, 36.000 per terra i 3.000 per aigua) ha estat l'udol dels llops, "sobretot una vegada que vaig ser el primer que els va escoltar".

El pitjor de l'experiència, en canvi, van ser "les sangoneres de les selves de Tailàndia, que se'ns ficaven per tot arreu, se'ns enganxaven a les cames, i n'hi havia milions".

El nen indica que li agradaria tornar a tots els llocs visitats, però el que més li ha agradat han estat "les muntanyes de la Patagònia i els manglars i les platges d'Austràlia, encara que també els deserts d'Àfrica i el delta d'Okavango".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/09/14/viatge-dunai-natura-mes-salvatge/804222.html?utm_source=rss